

liber tijn

overgenomen

De regels hieronder werden ontleend aan de Nederlandse vertaling van "The Psychedelic Experience: A Manual based on the Tibetan Book of the Dead" die voorjaar 1969 bij de Bezige Bij uitkomt. Het boek, dat geschreven werd door Timothy Leary, Ralph Metzner en Richard Alpert, bevat een aantal uitvoerige aanwijzingen voor het houden van psychedeliese sessies. De inhoud is verdeeld in drie "Bardo's" - drie toestanden na de dood -, waarvan de eerste overeenkomt met de mystieke ervaring (Het Heldere Witte Licht); de tweede met de visioinaire beleving van de archetypen (het onpersoonlijk verleden) en de derde met het persoonlijk verleden van de reiziger en zijn terugkeer naar "game reality".

Het "Magisch Teater" is overgenomen uit de richtlijnen voor de Tweede Bardo, zevende visioen. De vertaling is van Simon Vinkenoog en Richard Hübner.

HET MAGIES TEATER

O hooggeborene, luister goed:

Je bent nu in de magiese schouwburg van helden en demonen.

Mytiese bovenmenselijke figuren.

Demonen, godinnen, hemelse strijders, reuzen, Engelen, Bodhisattva's, dwergen, kruisvaarders, Elfen, duivels, heiligen en tovenaars, Helse geesten, gnomen, ridders en keizers.

De Lotus Heer van de Dans

De Wijze Oude Man. Het Goddelijk Kind.

De Grappenmaker. Hij die van Gedaante verwisselt.

De temmer van monsters.

De moeder van goden, de heks

De maankoning. De zwerver.

Het hele goddelijke teater van figuren die de hoogste gebieden van menselijke kennis voorstellen.

Wees er niet bang voor.

Het komt allemaal uit jezelf.

Je eigen scheppende voorstellingsvermogen is de grootste tovenaars van allemaal.

Herken de figuren als aspecten van jezelf.

De hele fantastiese komedie vindt in jezelf plaats.

Hecht je niet aan beelden.

Denk aan wat je geleerd hebt.

Nog steeds kan je de bevrijding bereiken.

huma nisties blad voor jonge mensen

2. prijs 1 x per mo.

redaktie:

Kopij voor het volgende nummer moet binnen zijn vóór de 23ste van iedere maand.

3e jaargang nr. 2 - maart/april 1969

Redaktie- en administratie-adres: Postbus 2332, Utrecht, tel. 030 - 24642 Postgiro: 13.82.77.7

Redaktie: Leon de Smet, Hans van Weely, Els Peekel
Grafiese verzorging en illustratie: Peter Hartgring.

Abonnementsprijs: f 7,25 per jaar

Losse nummers: f 1,-

Advertentietarief op aanvraag.

inhoud:

UITSTERVEN VAN DODO, PENGUIN

EN ZEEHOND?

NEDERLAND KRITIEKE PUNT GEPASSEERD

IN VERONTREINIGING BIOSFEER

TIMOTHY LEARY: "THE POLITICS OF

ECSTASY" DOOR HANS GELUK

HANS GELUK EN VERDOVENDE MIDDELEN

DOOR WIL GEUTSKENS

MOTIE SVHG "SOCRATES"

HET MAGIES TEATER (ged.)

MAAR DE NIEUWE ONZE LIEVE HEER IS OP

WEG (ged.) GERARD J. AUPERS

LOON EN LOON IS TWEE DOOR H.R. BOS

TER INFORMATIE

ADRESSEN

DEZE REGELS ZIJN VOOR JOU, ALICE e.a.

ged. VAN HANS VAN WEELY

UITGANGSPUNTEN GEWELDLOZE

WEERBAARHEID

BOUVIGNE - TEATER TERZIJD - WEEK

DESIDERIUS ERASMUS

STICHTING FILMCENTRUM

UITSTERVEN VAN DODO, PENGUIN EN ZEEHOND?

Uit bladen van de ned.ver. tot bescherming van dieren nemen we hieronder enkele stukjes over. Het stuk over de dodo verscheen in nr. 2 van jaarg. 51, het pinguin-artikel en het zeehondendrama stonden in nr. 3 (resp. febr. en mrt. 1969).

We zien in het uitsterven van de dodo en de Noordpool-pinguin een tragies verband met de huidige zeehondenslachting en willen op deze manier bij onze lezers altans de aandacht hierop vestigen

HET DRAMA VAN DE DODO

..... Ver doorgevoerde specialisatie en het ingrijpen van de mens leidde tot de ondergang van een legendarische vogel

..... Het toeval heeft een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis der ontdekkingen. Het speelde ook een rol bij de ontdekking van de dodo, de merkwaardige vogel die het trieste symbool is geworden van de zinloze uitroeiing van het dier door de mens. Het speelde eveneens een rol in het jaar 1505; toen een kleine Portugese handelsvloot het eiland Madagascar, tegen de gewoonte in, aan de oostzijde passeerde. Waarom deze vloot, die op weg was naar Indië, de gebruikelijke zeeweg door de Straat van Mozambique niet volgde, is onbekend. Misschien werd de Portugese kapitein Mascarinhas gedreven door lust tot nieuwe ontdekkingen, misschien was het gebrek aan navigatiekunst. Portugezen hadden echter alle reden het besluit te betreuren, want er stak storm op, die het scheepje van Mascarinhas honderden mijlen ver, voortjoeg over witgekopte golven van een verbolgen Indische Oceaan. Zonder die storm zou de ontdekking van de dodo vermoedelijk eerst veel later hebben plaatsgehad, want de schepen van die dagen waagden zich niet graag ver van de kust en de gebruikelijke zeeweg naar Indië leidde via Kaap de Goede Hoop door de Straat van Mozambique en dan langs de oostkust van Afrika en de zuidkust van Azië. Men dacht er niet over, de Oceaan rechtstreeks over te steken.

Toen de storm eindelijk luwde en de bemanning verlicht ademhaalde, meldde de uitkijk: Land in zicht!

..... Een expeditie, die kort na hun ontdekking de Mascaren eilanden verkende, bracht een rapport uit waarin werd opgemerkt dat ze buiten de vaarroute lagen, dat er niets bijzonders groeide en dat schepen die toevallig in de buurt kwamen, hier drinkwater konden vinden. Het rapport vermeldde voorts, dat men op de stranden merkwuurlijke lompe en vette vogels had gezien, die niet konden vliegen en die een kwalijk smakend vlees opleverden. Deze vogels waren dodo's

..... Het noodlot loerde inmiddels op deze weerloze vogels, die niet zo slecht smaakten als in de Portugese geschriften werd vermeld. In 1601 schreef de Hollandse kapitein Claes van Hoorn in zijn logboek, dat de bemanning van zijn schip zich deze vogels -drie ervan waren voldoende voor een maaltijd van de hele bemanning - best liet smaken. Hij voegde eraan toe, dat hij vijftig van deze vogels had laten inzouten voor de terugreis. Het zullen verhalen als deze zijn geweest, die de zeelieden die na hen kwamen naar de knuppel deden grijpen en dat betekende het begin van de ondergang van de dodo.

Die ondergang werd bezegeld door de ratten en de varkens, die met de schepen op de eilanden arriveerden

..... Die varkens en ook ontsnapte scheepsratten en hun nakomelingen vergrepen zich aan de eieren en de jonge vogels.....

..... De kop en de poten zijn, samen met een ei, dat zich in Zuid-Afrika bevindt en enkele later gevonden skeletten, de enig overgebleven herinneringen aan de dodo.....

WAAROM HEEFT DE NOORDPOOL GEEN PENGUINS?

Er is een merkwaardige overeenkomst tussen de geschiedenis van de dodo, de reuzeduif van het eiland Mauritius en die van een andere vogel, waarvan 163 jaar na de dodo, het laatste exemplaar op een klein eilandje werd doodgeknuppeld.

We moeten daarvoor een lange zeereis afleggen van het eiland Mauritius via Kaap de Goede Hoop naar het noorden van de Atlantische Oceaan, waar tot 1844 de reuzenalk leefde.

Ook de reuzenalk kon niet vliegen en ook deze vogel werd beschreven als een vet en log dier met een merkwaardig uiterlijk. En net als de dodo leverde de reuzenalk proviand voor vissers en zeevaarders, voor wie het volgens de kronieken nogal tanig smakende vlees en de grote eieren een kostelijk voedsel vormde bij de zware eisen die het leven in de Poolstreken aan hen stelde.

Ook van de reuzenalk, Plautus impennis, zijn nog slechts enkele eieren, wat beenderen en een paar opgezette exemplaren overgebleven, het trieste restant van een vogelsoort, die eens met miljoenen de eilanden in het noorden van de Atlantische Oceaan bevolkten

..... Wie de afbeelding van de reuzenalk ziet en de beschrijving leest, zal opmerken, dat er op het eerste gezicht niet zoveel verschil moet hebben bestaan

tussen de tans uitgestorven reuzenalken en de tans nog levende pinguïns van het Zuidpoolgebied. In sommige biologie-boeken zoekt men de naam "reuzenalk" tevergeefs, maar spreekt men van de Penguin-alk (*Pinguinus impennis*) en men zou hieruit af kunnen leiden, dat men de reuzenalk vroeger voor een noordelijke pinguïn heeft aangezien. Het omgekeerde is echter het geval; de pinguïn-alk bezat deze naam al lang vóór de ontdekking van de Zuidpool-pinguïns en deze laatste hebben hun naam dus aan de reuzenalk ontleend. Pas later heeft men de benaming pinguïn voor de reuzenalk laten vallen

..... Er moeten in die tijd miljoenen reuzenalken hebben geleefd, een zorgeloos leventje in een geneuze zee, onbedreigd door vijanden, die ze immers te snel af waren en op het land alleen bedreigd door ijsberen. De enige ernstige bedreiging kwam van de zijde van de mens tijdens de broedtijd op het land. De reuzenalk, die zich op het land net als de pinguïn rechtstandig en hulpeloosstatig voortbewoog, mat ongeveer 75 sm en hij woog dertig pond. Dertig pond vet en voedzaam vlees, dat de weinig verwerende zeelieden best smaakte. Jacht hoefde er op de reuzenalk niet te worden gemaakt, want als de matrozen van hun schip aan land stapten, kwamen de vogels nieuwsgierig aanwaggelen om te kijken wat er aan de hand was, een nieuwsgierigheid, die ze met hun leven betaalden, want de matrozen knuppelden ze zonder pardon neer. Aan vluchten dachten de vogels eenvoudig niet, het zou ze trouwens weinig hebben gebaat, want zo snel als ze in het water waren, zo hulpeloos waren ze op het land. Prakties als de zeevarenden van die tijd waren, brandden ze het vet van deze vogels in hun lampen en ze vulden hun bedden met het dons van deze vogels.

Als de alken aan het einde van het broedseizoen de Atlantische Oceaan in wilden duiken, vonden ze hun weg versperd door kleine muurtjes die met de overal aanwezige stenen waren gebouwd. Op die manier werden ze bijeengedreven in een klein gebiedje, waaruit ze niet ontsnappen konden

..... In de broedtijd werden de eieren bij duizenden verzameld om te worden opgegeten. Die meedogenloze vervolging miste natuurlijk haar uitwerking niet. Eerst verminderde de broedkolonies in aantallen, toen verdwenen ze, aanvankelijk eerst de gemakkelijk bereikbare, later ook die op moeilijk bereikbare rotseilanden, waar de branding een ontschepping tot een levensgevaarlijk avontuur maakte. Omstreeks 1760 was de reuzenalk op het Amerikaanse en Europese vasteland al bijna uitgestorven

..... Maar het slot van het drama moest nog komen. Het kwam van een zijde waarvan men het niet verwachten zou, van de biologen en de musea, die omstreeks 1820 tot de ontdekking kwamen, dat de reuzenalk een zeer zeldzame vogel was geworden, waarvan ze geen exemplaar in hun verzameling bezaten

..... Een IJslander, die het bod van de biologen kende, stuurde zijn helper Gudmundsson naar het eiland, waar deze korte metten maakte met de veertig overgebleven reuzenalken

..... We zijn geneigd te denken, dat de reuzenalk de pech had te leven in een tijd, toen de natuurbeschermingsgedachte nog niet bekend was. Het moge waar zijn, dat de reuzenalk, zo hij nog leefde tans een betere kans op overleven zou hebben gehad, maar dat zou misschien toch nog te betwijfelen zijn. Er mogen dan in onze tijd wel vele mensen zijn, die het dier een goed hart toedragen, er zijn er ook in deze tijd nog steeds genoeg, die als het om gewin gaat, maar al te gauw gretig naar de knuppel grijpen. Men hoeft daarvoor slechts te denken aan de Canadese robben, waarbij ondanks alle protesten, de knuppel nog steeds regeert!

DE SLACHTING VAN JONGE ZEEHONDEN IN DE CANADESE WATEREN

Terwijl ik dit schrijf is het drama van de jaarlijkse „jacht” op jonge zeehonden in de Baai van St. Lawrence weer begonnen. Een 50.000 dieren worden weer doodgeknuppeld terwille van wat winst en wat bont, terwille van de handel en de ijdelheid der dames, die het „white-coat”-bont dragen.

In dit maandblad heb ik hierover in de afgelopen jaren reeds meermalen geschreven. Ik herinner hier nogmaals aan de onderzoeken die in de laatste paar jaren door de Engelse dierenarts dr. E. Simpson en de Canadese dierenbeschermers Brian Davies ter plaatse zijn ingesteld, waarbij met alle objectiviteit is vastgesteld dat een persentase der dieren nog niet dood was toen reeds met het villen werd begonnen. En wie de films heeft gezien die door genoemde beiden van het gruwelijk handwerk zijn gemaakt, zal er wel voor altijd een afkeer van hebben, willen meehelpen er iets tegen te doen en als dame zeker geen bont, afkomstig van jonge zeehonden (of in 't algemeen van zeehonden) willen dragen.

Ik herinner er voorts aan dat op tal van wijzen reeds bij de Canadese regering is geprotesteerd en is aangedrongen op een algeheel verbod van deze jaarlijkse slachting van jonge zeehonden. Van de zijde der Canadese regering en vanwege de Canadese ambassade in ons land werd eerst de ons uit het verleden in ander verband welbekende methode „es ist nicht wahr” toegepast. Nadat echter de verschenen rapporten en films van dr. Simpson en Brian Davies bij een groter publiek tot steeds meer verontrusting en protesten aanleiding gaven, vaardigde de Canadese regering een nieuwe regeling uit inzake de controle op het doden der dieren die wrede heden zou moeten tegen gaan. Op indirecte wijze werd hierdoor toegegeven dat zulke wrede heden bestaan. Zij zijn ook moeilijk te vermijden bij de haast waarmee degenen die de dieren doodknuppelen en villen hun werk moeten verrichten, op gevaarlijke ijsvlakten en onder andere zeer ongunstige omstandigheden. Iets minder wrede heden kon wellicht worden bereikt, maar zodra controle die bovendien slechts in geringe mate mogelijk is, verslapt is er weer alle mogelijkheid voor wrede heden. Daarom heeft de Wereldfederatie tot Bescherming van Dieren, die op krachtige en leidinggevende wijze actie heeft gevoerd en nog voert, op advies van dr. Simpson en Brian Davies, ook steeds aangedrongen op een totaal verbod der slachting. Een „humanere” methode van doden dan doodknuppelen is ook volgens deze en andere deskundigen niet mogelijk en door te voeren en deze methode zal altijd, ook bij meer controle, met wrede heden gepaard gaan.

In de afgelopen weken hebben in binnen- en buitenland een aantal persorganen opnieuw de aandacht gevestigd op dit jaarlijks terugkerende bloedige drama en daarmee andermaal een deel der publieke opinie er mee gekonfronteerd. Op verheugende wijze zijn daarop verschillende reacties gevolgd. Ik vermeld hier o.a. een publikatie in het Franse weekblad „Paris Match”, (11 januari j.l.) een publikatie die in Frankrijk, waar dierenbescherming overigens nog niet sterk leeft, verschillende mensen de ogen heeft geopend en waarover in de korrespondentiekolommen van het dagblad „Le Monde” waardevolle discussies zijn gevolgd. Ook een zeer goed artikel in het Duitse weekblad „Stern” van 9 februari j.l. behoort tot de zeer nuttige informatie voor het grote publiek, terijl ik hier ook gaarne enkele belangrijke artikelen in het veelgelezen Engelse zondagsblad „Sunday Telegraph” vermeld.

In Nederland is er de nuttige televisie-uitzending van de Hiro-omroep- en televisiestichting op 7 januari geweest, terwijl, naast een zeer goed artikel in de „Nieuwe Rotterdamse Courant” vooral de desbetreffende zeer goed gedocumenteerde artikelen in de „Telegraaf” (van de heer D.A.C. van Hoorn) getuige de vele reacties daarop, een breed publiek hebben bereikt.

De heer Davies heeft van de weer verhevigde protesten en in omvang toegenomen publikaties willen profiteren door in allerhaast een „Save the seals fund” op te richten waarvoor ook in Nederland via de Algemene Bank Nederland gelden worden verzameld en waarvoor als Nederlandse vertegenwoordiger de heer F. Naerebout zich beschikbaar heeft gesteld. Daarnaast hebben een drietal Nederlandse heren uit het zakenleven een kommissie ad hoc gevormd, de „Werkgroep zeehondenvangst”. Begaan met het lot der dieren hebben zij uitgebreide dokumentatie doen toekomen aan de verschillende publisiteitsmedia en aan een 406-tal bonthandelaren in ons land. Gelden worden door deze groep niet verzameld. Aan de bonthandelaren hebben zij bovendien een sticker toegestuurd, voorstellende een man die een knuppel opheft om een jonge zeehond dood te slaan. Zij verzoeken hen om dit plaatje op de etalageruit of op de deur van hun zaak te plakken ten teken dat zij geen „white coat”-bont verkopen (gesteld dus dat zij dit niet meer doen).

Interessant is het hierbij te vermelden dat Pelterijen Van Vilsteren te Groningen eigener beweging zich tegen de handel in het bont van jonge zeehonden keren. In een ingezonden stuk in de „Telegraaf” schrijft deze firma: „Laten alle bonthandelaren er een gewetenszaak van maken! Geen zeehondvellen meer in de produktie en geen zeehondmantel meer in uw zaak! Wie staat er achter ons plan?”

Intussen heeft de Canadese ambassade in ons land zich weer in de weinig benijdenswaardige positie bevonden om de verspreide informatie te moeten tegenspreken. Dat is dit keer met iets minder aplomb geschied als voorheen en het komt er nu, na alle vorige ontkenningen, op neer dat er niet met opzet wreedheden gebeuren. Dat moest er ook nog bijkomen!

De Canadese regering zelf heeft ook weer eens geluid laten horen en laten weten dat als dit jaar de doodknuppelaars zich niet aan de voorschriften houden het volgend jaar de „jacht” geheel stop gezet zal worden. Afwachten of dit werkelijk ernst of een zoethoudertje is.

SITAAT UIT „UNESO FEATURES EN JEUGD-NIEUWS” / maart 1969

NEDERLAND KRITIEKE PUNT GEPASSEERD IN VERONTREINIGING BIOSFEER.

„In toenemende mate worden de levensvoorwaarden van de mens beperkt door misbruik of verwaarlozing van de lucht, het water en de grond. De activiteiten van de mens, die op zichzelf heilzaam zijn, kunnen in veel gevallen nadelige effecten veroorzaken. Nederland is wat dit betreft het kritieke punt al gepasseerd en de snelheid waarmee deze ontwikkeling voortgaat is beangstigend. Ik vind de verarming van de natuur schrikbarend”.

Dit zei prof.dr.ir. G.J. Vervelde, directeur van het Instituut voor Biologisch en Scheikundig onderzoek van de Landbouwgewassen te Wageningen. Hij was voorzitter van de Nederlandse delegatie bij een tien-daagse intergouvernementele konferentie te Parijs. Deze konferentie had tot doel een wetenschappelijke basis te vinden voor een rationeel gebruik en bescherming van de hulpbronnen van de biosfeer de zone waarin zich het leven afspeelt in lucht, aardkost en water.

De konferentie werd bijeengeroepen door de Unesco.

Dit artikel is niet bedoeld als een pleidooi voor een ongebreideld LSD-gebruik, maar wil Leary's opvattingen, theorieën e.d. weergeven.
The Politics of Ecstasy
— Hans Geluk

Uit Moksha, psychedelies bulletin, 1969 nr. 8, namen wij het artikel van Hans Geluk over: Timothy Leary - The Politics of Ecstasy" en tevens 'Het magies teater'

Hoewel er steeds meer mensen zijn, ook binnen de psychedeliese beweging, die Timothy Leary beschouwen als doorgeslagen of doorgetript is hij nog steeds de belangrijkste figuur en theoreticus van de internationale psychedeliese beweging.

Tim Leary's publikaties, zijn interviews, de League for Spiritual Discovery en zijn tournees hebben vele, vooral jonge mensen omgeturnd (tot de psychedelica gebracht) en zij zien hem als de hoge priester, als de man die weet waartoe het sakrament LSD in staat is. Onlangs verschenen er 2 nieuwe boeken van zijn hand: "High Priest" (een kroniek) en de "Politics of Ecstasy" (een bundeling van al eerder gepubliceerde artikelen, interviews en een aantal nieuwe artikelen). Leary zelf beschouwt "High Priest" als het eerste boek, de bijbel, de "Politics of Ecstasy" als de theologie en de al eerder verschenen "Psychedelic Prayers" als de religieuze oefeningen van de League for Spiritual Discovery.

Gezien de achterflap van de Politics of Ecstasy heeft Leary het paradijs op aarde gevonden (Laguna Beach, Californië). De zon, de zee, het strand, meeuwen, Leary en zijn Rosemary in het wit gekleed. Doorgetript?

Leary's publikaties functioneren inderdaad als bijbels, zijn lezingen, uitspraken e.d. zijn erop gericht de nieuwe leer uit te dragen. De psychedeliese beweging is religieus omdat ze het paradijs op aarde wil brengen en daardoor op een directe en onmiddellijke wijze aansluit bij het geluksstreven van de mens.

Voor de meeste mensen is dit even wennen. In de regel (die van de uitgestelde behoeftebevrediging) moet je heel wat doen en vooral laten om een kans te maken op een plaatsje in het paradijs. En dan is het nog afwachten. Het paradijs? De wereld van lachende, lieve, vreedzame, genietende, vrolijke wezens. Inderdaad: een wereld vol welbehagen.

Ekstase

Psychedeliese stoffen zijn in staat ekstase te produceren. Ex-statis betekent uit of los van een gefixeerde of bewegingsloze toestand.

Primair is het feit dat een deel van de gebruikers van marihuana, LSD, peyote, mescaline e.a. de drug-ervaring zien en beleven als een authentiek religieus gebeuren. Het enige criterium voor de validiteit van dergelijke ervaringen ligt in het subjectief beleven

zelf én in de betekenis die de persoon eraan hecht en niet in de twijfel van anderen aan de mogelijkheid dat drugs een mystieke ervaring kunnen opwekken. Deze ervaring is de ekstatische, onomstotelijk zekere en subjectieve ontdekking van antwoorden op een aantal fundamentele spirituele vragen:

- op de vraag naar de uiteindelijke macht, het kosmische plan.
- op de levensvraag, wat is leven.
- op de vraag naar het menselijk lot en
- op de ego-vraag, wie ben ik, wat is mijn plaats.

POLITICS OF ECSTASY

Leary: Om de huidige kontroverse rond LSD en marihuana te kunnen begrijpen moeten we beseffen dat we ons in de kern bevinden van een verbazingwekkend sociaal verschijnsel: een religieuze renaissance.

De psychedeliese ervaring kan een diep spiritueel gebeuren zijn. De LSD-kick is een spirituele ekstase, de LSD-trip is een religieuze pelgrimstocht. Het LSD-spel is het duizenden jaren bestaande risico van het willen nastreven van wat buiten de eigen geest ligt.

De LSD-psychose is een religieuze en ontologische verwarring, een geestelijke crisis: Wat is werkelijk? Wie ben ik? Waartoe behoer ik? Wat is het werkelijke energieniveau? Kan ik teruggaan? Moet ik doorgaan? Moet ik terug?

Wie stelt zichzelf deze vragen.

TURN ON TUNE IN DROP OUT

Leary's advies aan de mensen: als je het levensspel ernstig neemt, als je je zenuwstelsel ernstig neemt, als je je zintuigen ernstig neemt, als je het energieproces ernstig neemt: turn on, tune in and drop out. Rond deze beroemd geworden psychedeliese slagzin bestaan veel misverstanden.

Turning on betekent: treedt in contact met je zintuigen, het zijn kamera's waarmee je in contact kunt komen met de vibrerende energieën om je heen.

Tuning in: pas je innerlijke revelaties toe op de wereld om je heen (zie bijv. de hippies, de psychedeliese stijl).

Dropping out: find the wisdom within, hook it up in a new way, but above all, detach yourself.

Unhook the ambitions and the symbolic drives and the mental connections which keep you addicted and tied to the immediate tribal game.

Of omgekeerd:
drop out: maak jezelf los van het eksterne sociale
drama

turn on: vindt een sakrament (LSD) dat je doet
terugkeren naar gods tempel, je eigen lichaam.

Go out of your mind, get high.

tune in: wees herboren. Toon wat je gezien hebt.
Het is de weergave van een syklus, die van Dood
Leven Struktuur.

D L S D L S D L S D L S L D L S D L S D L S D L

Leary stelt nog eens duidelijk dat hij niet de uiter-
lijke dropout bedoelt maar de innerlijke losmaking
of vrijwording. Dit betekent dat Leary daden uit
rebellie of onverantwoordelijkheid afwijst maar dat
je erop gericht moet zijn je los te maken van de
"social commitments" waaraan je gewoon bent.

Kijk je kamer eens rond en vraag je af wat iemand
van 2000 jaar terug of een bewoner van een andere
planeet zich af zou vragen:

Wat voor iemand woont er in zo'n kamer. Want de
dingen waarmee je je omgeeft zijn de uiterlijke re-
presentaties van je bewustzijnstoestand.

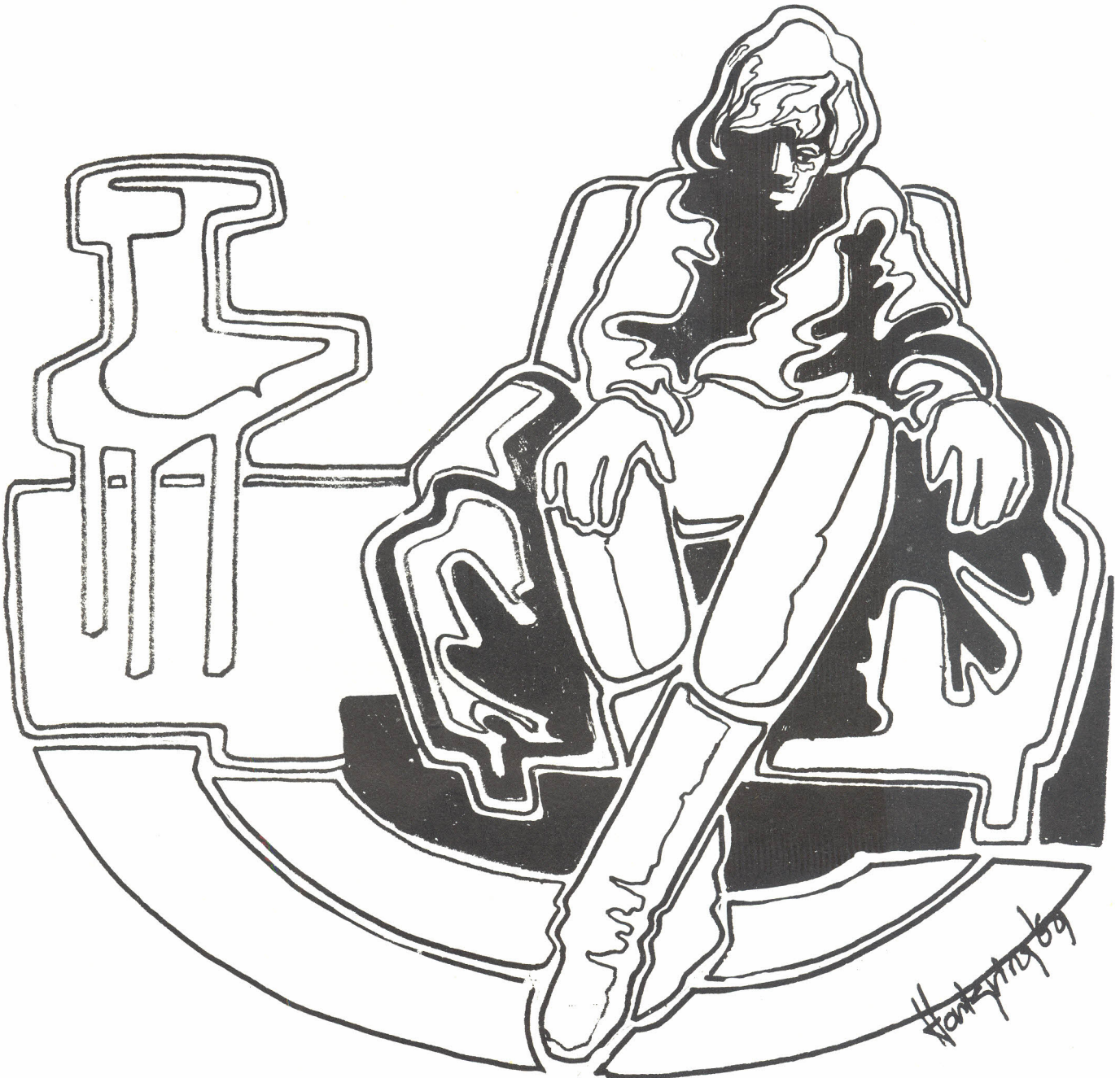
DE GAMES

Een van de belangrijkste kenmerken van de ex-stasis
is het plotselinge en onherroepelijke inzicht in de
game-struktuur van het menselijke gedrag. Het af-
stand nemen van de cultuur, de opvoeding, van je-
zelf e.d.

Afgezien van reflexen, instinktuele reaksies e.d. is
al het gedrag van de mens geleerd, aangeleerd ge-
drag.

Gedrag wordt kunstmatig, cultureel bepaald. Ge-
dragssekwenties kunnen worden opgevat als game-
sekwenties. Het woord "game" slaat niet op spelle-
tjes maar integendeel op de meest "levensechte",
serieuze activiteiten van de mens. Wat is een game?
Een game is een geleerde, culturele gedragssekwen-
tie waarin 6 factoren een rol spelen:

rollen (de game schrijft de mensen die erbij betrok-
ken zijn bepaalde rollen voor); regels (de game geeft
een aantal regels die alleen gelden tijdens de game-
sekwentie); verder kent elke game zijn eigen doel-
stellingen, rituelen, taal (het jargon) en waarden.

Volgens Leary missen de meeste mensen dit inzicht in de gamestructuur van hun bestaan, zij weten niet dat het games zijn.

De meest tragiese game van de mens is die van zijn eigen individualiteit, de ego-game, de Tim Leary-game, de Hans Geluk-game.

Zeker in de westerse maatschappij staan de mensen zeer dicht bij hun games, zij worden erin geboren. Het inzicht in de gamestructuren, ze te buiten gaan, het treden uit de subjekt-objekt commitments, uit de dualiteiten is een bepaald proces dat mystieke ervaring genoemd wordt. Dit visionair beleven is een nongame, metagame ervaring. Als de gamestructuur van het gedrag eenmaal is doorzien kunnen gedragsveranderingen met dramatische spontaniteit optreden. Degene die zijn games heeft doorzien, vooral zijn meest serieuze, zijn ik-game, is nooit meer dezelfde. Hij verandert of hij dat wil of niet. Deze potentie is het meest goddelijke en het meest duivelse kenmerk van LSD, psilocybine, mescaline e.d.

"It becomes necessary for us to go out of our minds in order to use our heads".

Want de meest efficiënte manier om de gamestructuur te doorbreken is het gebruik van bewustzijnsveranderende drugs.

"Anger and anxiety are irrelevant because you see small game in the context of the great evolutionary game which no one can win and no one can lose". Er is niets om bang voor te zijn want "it's all going to work out all right". Vertrouw op je zintuigen en je zenuwstelsel-zintuigen. Je goddelijke lichaam "has been around a long long time".

Veel langer dan elk van de sociale games waaraan je deelneemt.

Vertrouw het evolutionaire proces.

Evenals de meeste godsdiensten is ook Leary's religie optimistisch ten aanzien van de toekomst. Alles komt goed.

BEWUSTZIJN

Er is wel over bewustzijnsverandering e.d. gesproken maar wat verstaat Leary onder bewustzijn?

Bewustzijn is volgens hem door een structuur gereguleerde en gecodeerde energie. De mens staat zoveel bewustzijnsniveaus ter beschikking als er binnen het lichaam anatomische structuren zijn die energie kunnen registreren en de coderen.

De anatomie van het bewustzijn is die van het zenuwstelsel, de zintuigen, de sellen en de moleculaire structuren binnen het lichaam. Op geluid, licht, warmte e.d. responderen de externe zintuigen. Interne zintuigen reageren op sellulaire, elektrische en chemische stimulatie.

Cellen responderen op moleculaire boodschappen en op hun reageren de moleculaire structuren binnen de sellen (de genetische code bijv.) op informatie van het niveau van radiatie en atoomenergie. Op elk niveau is bewustzijn een chemisch proces. Leren, slapen, aandacht, waarneming enz. zijn alle biochemische gebeurtenissen; vandaar dat "chemicals are the keys to wisdom".

DE NIEUWE GEBODEN

De moleculaire revolutie, de ontdekking van de mogelijkheden van elektrische en chemische stimulatie, de resultaten van diereksperimenten e.d. luiden de Molecular Age in.

De politieke en morele complicaties die gepaard gaan met de bewustzijnsverandering brengen Leary tot de formulering van twee nieuwe Geboden:

I Gij zult het bewustzijn van uw naaste niet veranderen.

II Gij zult niet verhinderen dat uw naast zijn bewustzijn verandert.

Met het eerste gebod wil Leary voorkomen dat mensen eksperimenteren met de hersens van andere mensen (zoals het geven van LSD aan niets wetende soldaten).

Via het tweede gebod is de rol van overheid, politie, justitie enz. ten aanzien van de zelftoediening van drugs uitgespeeld.

Bewustzijn en bewustzijnsverandering kunnen niet vanuit het standpunt van de externe wetenschap bestudeerd worden. De wetenschapsman dient zelf de moleculen te nemen, zijn eigen bewustzijn te openen, alleen dan komt men tot inzicht in de nieuwe bewustzijnsveranderende procedures. Neem LSD en kijk. Luister naar wat je zenuwstelsel en je cellen je vertellen.

Neem marihuana en leer wat je zintuigen je kunnen zeggen.

Neem RNA en leer hoe het moleculaire leerproces werkt.

Vertrouw je lichaam en de reacties ervan op de complexe boodschappen van de psychedelische drugs.

LEAGUE FOR SPIRITUAL DISCOVERY (LSD)

De League for Spiritual Discovery (de LSD) is één van de "kerken" waarbij drugs als sakrament gebruikt worden. Twee andere kerken zijn de Neo-American Church en de Church of the Awakening.

Een belangrijke doelstelling van deze instellingen is dat de bestaande wetten, die immers het gebruik van psychedelika verbieden, niet van toepassing worden op de leden van deze kerken. Hiermee zinspeelt men op een grondwettelijk recht, dat van de vrijheid van godsdienst. De vijfde vrijheid is "the right to get high".

De LSD wordt geleid door de "Board of Guides" (de raad van gidsen) en heeft 3 algemene doelstellingen (ik laat ze maar in het engels):

Individual Worship; Communal Worship and Glorification; Public Illumination of the Human Race. De rituelen bij de LSD bestaan uit de zintuigelijke, sellulaire en moleculaire psychedelische methodes die de grote religieuze meesters al gebruikten.

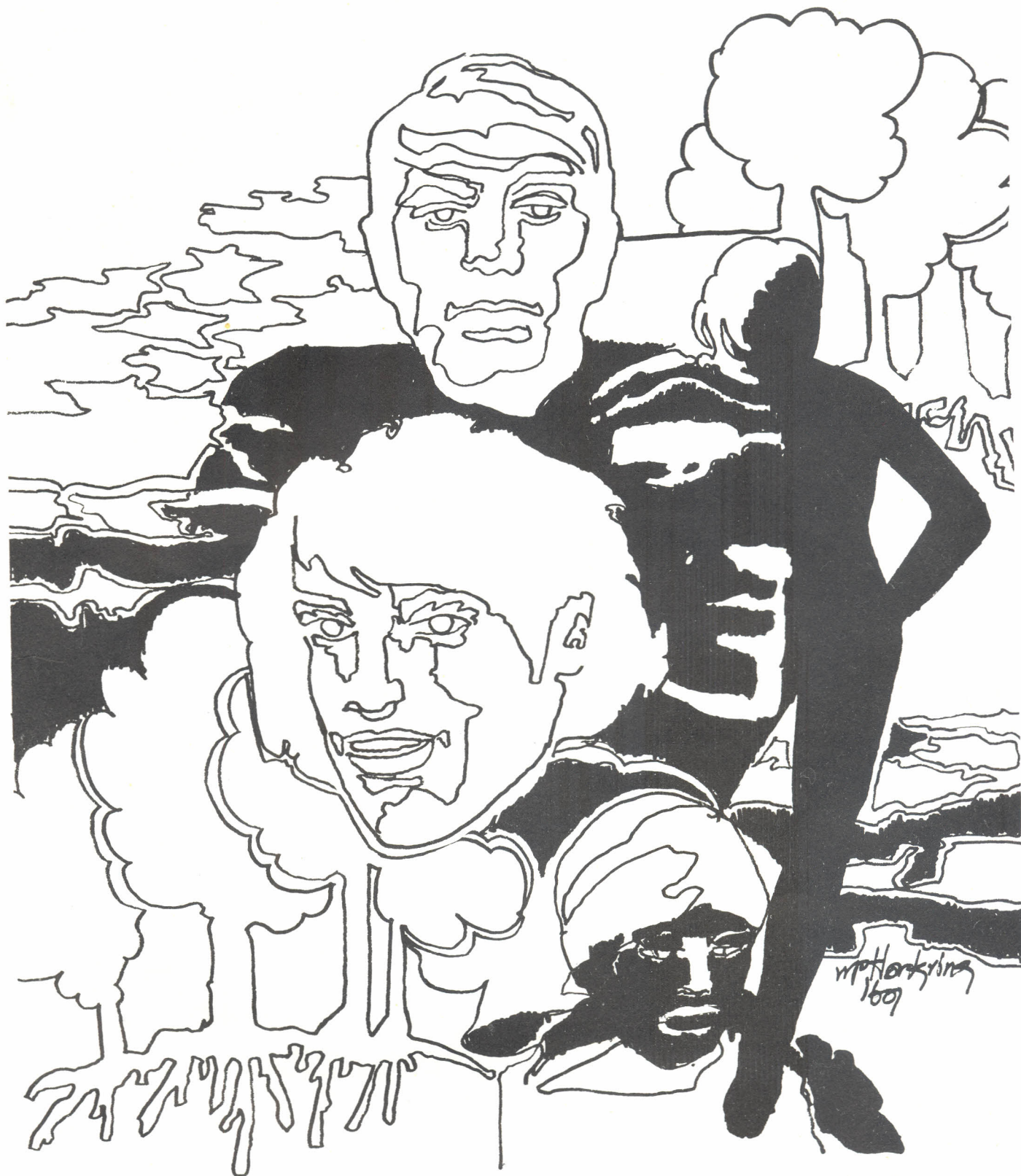
Van de leden van de LSD wordt het volgende verwacht:

zij dienen zich tenminste 1 uur per dag te onttrekken aan sociale, symbolische activiteiten om zintuigelijke verlichting te verkrijgen met behulp van de sakramenten DMT en marihuana; elk lid dient zich minstens één dag per week te wijden aan de communicatie met de "evolutionary wisdoms" die besloten liggen in sellulaire en moleculaire structuren. Hiervoor kunnen LSD, peyote en psilocybine gebruikt worden.

Een vaste regel is dat de leden van de LSD het sakrament alleen gebruiken in tempels van de League en alleen met leden van de League.

Dergelijke regels werden natuurlijk opgesteld met het oog op het te verkrijgen recht de drugs te gebruiken en te distribueren (de gidsen verspreiden de sakramenten, de leden mogen dat niet).

De League startte o.m. met wekelijkse selevraties in het New Yorkse Village Theater waar elke keer ongeveer 2500 à 3000 mensen bijeenkwamen.

Deze selebraties moeten gezien worden als eksploraties van de psychedeliese reis, uiteenlopend in de dood-wedergeboorte symbolisering, waarbij bekende mytische structuren en personen gebruikt worden. Een dergelijke myte (in de selebratie "Death of the Mind") is het "Magies Teater" uit Herman Hesse's roman "steppenwolf". Het verhaal wordt herschapen door middel van projeksies, muziek, geluid, schaduwspel e.d. Wat in feite geselebreerd wordt is het bewustzijn van licht, geluid en beweging, van energie zelf.

Immers: bewustzijn is door een structuur geregistreerde en gekodeerde energie.

In zijn boek "The private Sea LSD and the Search for God" gaat William Braden dieper in op de mogelijke implicaties van deze nieuwe theologie.

Onlangs werd Leary gevraagd hoe het met de League stond.

Hij antwoordde: "Onze league is altijd een onzichtbaar, ondergronds, spiritueel netwerk geweest, zodat zij tot de league behoren die high, happy and making love zijn. Ha, ha, ha, ha, ha".

Tot slot Leary's advies aan de lezer:

Begin je eigen religie (sorry baby, niemand anders kan het voor je doen).

Schrijf je eigen bijbel (het verslag van je reis).

Schrijf je eigen tien geboden.

Begin je eigen politieke stelsel (het is op aarde zoals in de hemel).

Schrijf je eigen politics of ecstasy.

YOU ARE A GOD — ACT LIKE ONE.

Met anderen als Aldous Huxley, Alan Watts, Ronald Laing, Blake and Hesse behoort Leary tot de kosmonauten van de inner space. Om de vergelijking even door te trekken:

Door de LSD-kapsule word je naar binnen geschoten, maak zelf de eerste en tweede trap los (opvoeding, cultuur, de dingen die je voor vanzelfsprekend aannam) en lach, laat je opgaan in de kosmische lach. Het enige waaraan je nog vastzit is je ego, je ik, probeer ook dat te lossen en open je ogen en kijk rond. Je hebt remraketten, je afweermechanismen, maar gebruik ze liever niet want er is niets om bang voor te zijn.

Gegevens over Moksha: redactie-adres: Nieuwe Achtergracht 144, Amsterdam, tel. 020-246296.

Abonnement: f 10,- voor 10 nummers.

Losse nummers f 1,-. Gem. giro G 7918 t.n.v.

H. Geluk.

Dat sommigen in de jongerengroepen beslist geen heil verwachten van drugs blijkt uit het onderstaande stukje dat wij uit het nieuwsblaadje van de "stichting jongerengroep libertijn beverwijk" knippen.

Deze tegenstrijdigheid van opvattingen en gevoelens is hopelijk een aanleiding tot heviger verdieping in het verschijnsel "drugs en andere genotsmiddelen"

HANS GELUK EN VERDOVENDE MIDDELEN
Vrijdagavond ging ik met een onbehaaglijk gevoel naar huis, want de wijze waarop Hans Geluk sprak over de ervaringen met soft-drugs, alsof het gebruik ervan je leven en zelfs je persoonlijkheid zou veranderen, vond ik onjuist, want op deze manier wordt de nieuwsgierigheid geprikkeld en drugs gepropageerd en dat is niet de bedoeling van een dis-

kussieavond. Naar mijn mening heeft hij niet voldoende aandacht besteed aan de nadelige gevolgen en de gevaren van een eventuele verslaving.

Wel ben ik het er mee eens, dat de opiumwet gewijzigd dient te worden, want het is inderdaad onrechtvaardig, dat men aan de ene kant het gebruik en de verkoop van genotmiddelen strafbaar stelt, terwijl aan de andere kant het gebruik en de verkoop van genotsmiddelen als tabak en alcohol in hoge mate wordt gestimuleerd.

Ik zie er echter niets in om alle genotsmiddelen nu maar te gaan aanbevelen. Liever zie ik, dat men iets gaat ondernemen tegen de overmatige reclame voor tabak en alcohol.

Laten we als tegenwicht de volgende keer een arts uitnodigen om te komen praten over het verband tussen roken en longkanker. Wil Geutskens

EUCHTER:

De "studenten vereniging op humanistische grondslag "Socrates" " nam tijdens het kongres in november 1968 de volgende motie aan:

"De svhg kennis genomen hebbende van de recente wetenschappelijke onderzoeken, die sterke aanwijzingen hebben gegeven in de richting, dat marihuana en hasjies veeleer als genotmiddelen dienen te worden aangemerkt en hun gevolgen verre overtroffen worden door die van alcohol.

overwegende, dat het in aanraking komen met de onderwereld, die ook opiaten verkoopt, de gebruiker kan doen overgaan van marihuana en hasjies op gevaarlijke stoffen,

overwegende de vele voordelen, die het onder toezicht van de warenwet stellen van marihuana en hasjies zouden opleveren, stelt voor marihuana en hasjies uit de opiumwet te schrappen en onder te brengen onder dezelfde regeling als alcohol en alcoholika,

verzoekt het HB deze motie ter kennis te brengen van de minister van justitie, de Tweede Kamer der Staten Generaal en de nederlandse pers, draagt het HB op actie te voeren in de geest van de motie".

EN SLUIT HIERMEE AARDIG AAN BIJ DE MENING VAN DE MOKSHA-REDAKTIE:

Het heeft nog steeds weinig zin om rationele argumenten te gebruiken in de discussie van de marihuana-kwestie. De wetenschappelijke feiten liggen al geruime tijd vrij duidelijk: marihuana is een nogal onschuldig genotsmiddel zeker in vergelijking met andere die in deze maatschappij worden gebruikt (alcohol, nikotine e.d.). Veranderingen in de wetgeving zouden bovendien medies en sociaal gunstig kunnen werken.

Maar zolang de publieke opinie eerder door de Telegraaf wordt gevormd dan door een wetenschappelijk rapport en zolang overheidsfunctionarissen, officiers van justitie en anderen die niets van drugs weten hun mening over drugs verkondigen en staven met emotionele, irrationele argumenten is een discussie zinloos.

Waarop deze mensen hun mening baseren? Voor het grootste deel op hun eigen angst voor alles wat vrij is. Lichtpunten: hun mening is redelijkerwijs niet te verdedigen (hoewel de angst hun uithoudingsvermogen sterk vergroot en ze inderdaad de raarste sprongen laat maken); de bestrijding van het gebruik heeft geen enkele zin en bovendien: het tuig is jong (dus heeft de toekomst).

De marihuanakwestie begint steeds meer bij de parlementaire games te behoren. Suggestie: een hearing van deskundigen voor een parlementaire commissie.

LOON
&
LOON IS TWEE

Anno Domini 1969, kent men in Nederland een minimum loon van ruim f 600,- per maand en zijn de verschillende sociale voorzieningen, hoewel voor verbetering vatbaar, niet slecht te noemen.

De sociale positie van de Nederlander is zo geworden, dat hij met woord en daad bereid is gebleken om sociale achterstand of menselijk onrecht te verlichten of hiertegen te protesteren.

Men behoeft hierbij maar te denken aan de 1°/o van ons nationaal inkomen die we aan ontwikkelingshulp besteden, en dan bovendien nog zoveel open oog voor de ellende in de wereld hebben, dat we viapartikulieren hulpakties nogmaals ettelijke miljoenen bij elkaar weten te brengen.

Men kan ook denken aan het spontaan protest bij de Russiese inval in Tsjecho-Slowakije of aan ons afwijzen van de Z.Afrikaanse apartheidspolitiek. Het is duidelijk dat dit alles niet het werk is van enkele humane idialisten, maar dat het Nederlandse volk zich in zijn geheel wel achter deze akties schaaft. Dit blijkt onder andere als we minister Veringa horen tijdens zijn beschouwing over onderwijs en maatschappijstructuur in de 1e kamer (maart '69) waar hij zegt: "De regering wenst een maatschappij die uitzicht geeft op vrede veiligheid en overwinning van de armoede in de wereld".

Het doet me genoeg om deze toch wel positieve ontwikkeling te mogen meemaken. Maar tevens geeft het me te denken, en voel ik me genomen, als ik zie dat in een zo goed geregeld bestel ruimte blijkt te bestaan voor een arbeidsbeloning aan een grote groep mensen, die in het Nederland van de 19e eeuw normaal was maar nu in 1969 vraagtekens doet zetten. Vraagtekens o.a. of ze wel in overeenstemming zijn met de artikelen 23 en 25 *) van de ook door Nederland ondertekende "verklaring van de rechten van de mens".

Het zou slechts een kwestie kunnen zijn van enkele werkgevers, die de winst belangrijker vinden dan sociale rechtvaardigheid als deze betaling niet geregeld zou zijn in het Burgerlijk Wetboek (deel 3, hoofdstuk 7a) en het Wetboek van Koophandel (deel 2 hoofdstuk 4).

Nu is het dus een zaak geworden die niet alleen de bedoelde werkgevers, maar ook U en mij aangaat. U zult nu willen weten op wie deze lage beloning doelt, wel dit zijn de enkele duizenden uit Hong Kong komende Chinese bemanningsleden van verschillende Nederlandse koopvaardij schepen.

Ik neem aan dat velen die nu horen dat het "slechts" om een zeeman en "slechts" om een Chinees gaat ongeïnteresseerd zullen raken, maar tevens mag ik toch ook wel verwachten dat dit voor een redelijk denkend mens geen verschil zal maken.

Dit salaris kan men dan eventueel nog verhogen door het maken van overwerk wat dan een uurbeloning geeft die ligt tussen de f 1,20 en de f 1,80.

Er bestaan natuurlijk een hele reeks van argumenten die deze lage betaling zou moeten rechtvaardigen. Ik wil er U hier enkele geven en ze gelijk trachten te ontzenuwen.

a) De levensstandaard ligt in Hong Kong een stuk lager dan in Nederland: Akkoord, ze ligt lager, maar toch zeker niet zoveel als U gedacht zou hebben, bovendien betreft het hier mensen die het grootste gedeelte van het jaar niet in Hong Kong zijn. Mensen die ook varen op landen als Australië en Z. Afrika, landen die zelfs voor de Nederlandse zeevarenden duur zijn.

b) De Chinees heeft weinig nodig voor zijn eten en huisvesting, en hokt vaak met 'n heel gezin of enkele families samen in een paar vertrekken.

- Worden hier de rollen niet omgedraaid, want zou u uw menu niet anders inrichten, evenals uw woning als u rond zou moeten komen met zo'n salaris?

c) Men moet zich houden aan internationale regels op dit gebied.

- Moet men dan maar meewerken aan internationale misstanden, en kan men niet optreden als baanbreker?

d) Men zou de ekonomie in Hong Kong ontwrichten.

- Ach kom!

e) Men zou zich een hogere betaling niet kunnen permitteren.

- Dit kan echter geen punt zijn bij een maatschappij die 14°/o dividend uitkeert. Een persentase dat men heeft kunnen bereiken ook met behulp (en ten koste!) van de Chinese werknemers.

En zo zouden we kunnen doorgaan, en u zou kunnen vragen, "Als het dan werkelijk zo somber is gesteld met die betaling, waarom nemen die mensen die baan dan aan, en hoe komen ze dan rond"?

De eerste vraag is snel te beantwoorden als u weet hoe de situatie in Hong Kong is, met zijn grote overbevolking, die niet alleen langs natuurlijke weg steeds toeneemt maar ook door de vele vluchtelingen die er dagelijks binnenkomen uit kommunisties China, en daardoor de werkeloosheid nog verder doen stijgen. En is het bij zo'n arbeidsmarkt niet beter om een slecht betaalde baan te krijgen dan geen baan. Wordt hier door de werkgevers geen misbruik gemaakt van de situatie?

De tweede vraag wat betreft het rond komen is ook vrij snel te beantwoorden. Of men komt niet goed rond, of men zorgt voor een bijverdienste, wat dan meestal gebeurd in de vorm van smokkel.

Hoewel art. 19 van hun arbeidsovereenkomst zegt dat smokkelen en/of vervoeren van drugs streng verboden is en zal resulteren in ontslag, vermindert dit deze vorm van bijverdienste niet, omdat men heeft ondervonden dat dit artikel slechts een vorm is. Smokkel zal zelden of nooit resulteren in ontslag doch wordt eerder oogluikend toegestaan, waardoor er Nederlandse scheepvaartmaatschappijen zijn die b.v. bij de Australiese douane in dit opzicht een heel slechte naam hebben weten te verwerven.

Dit oogluikend toestaan is natuurlijk wel een vorm van beter inkomen verschaffen, al is het een goedkope vorm en vraag ik me af of het de juiste is, ik betwijfel het.

Om U enig beeld te geven van de salarissen, zoals die voor deze mensen gelden bij een van Nederlands grootste scheepvaartmaatschappijen, zal ik U enkele van die maandsalarissen noemen, met daarachter tussen haakjes geplaatst het salaris dat een Nederlandse zeeman in dezelfde rang verdiend:

matroos	f 239,40	(f 781,60)
kwartiermeester	f 268,20	(f 805,00)
timmerman	f 334,80	(f 815,30)
olieman	f 244,80	(f 781,60)
bankwerker	f 358,20	(f 815,30)
bediende	f 230,40	(f 649,40)

Er zal toch een andere weg moeten zijn om te komen tot een redelijke betaling van deze mensen, waarvoor wij Nederlanders ons dan niet zouden behoeven te schamen. Is het niet onze plicht hiervoor te ijveren? Ik zeg daarop geen ja of nee, doch siteer nogmaals een gezegde van Min. Veringa in dezelfde als bovengenoemde beschouwing:
"De betrokkenheid van burger bij het maatschappelijk, kerkelijk en politiek gebeuren wordt steeds groter, en steeds meer wordt de persoonlijke verantwoordelijkheid gevoeld"(!)

Rep. of South Africa H.R. Bos.

Verklaring van rechten van de mens.

*) Art. 23: Een ieder heeft het recht op arbeid, op vrije keus van werk op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid. Een ieder heeft aanspraak op gelijke betaling voor gelijk werk zonder enige diskriminatie. Een ieder die werkt heeft recht op rechtvaardige en gunstige beloning hemzelf en zijn gezin een menswaardig bestaan verzekert, aangevuld, zonodig door sociale bescherming van andere aard. Een ieder heeft recht tot vorming van en tot toetreding tot vakverenigingen ter bescherming van zijn belangen.

art. 25: Een ieder heeft recht op een levensstandaard voldoende voor de gezondheid en het welzijn van zich zelf en zijn gezin, omvattende onontbeerlijke sociale diensten, voorts heeft een ieder het recht op bestaanszekerheid in geval van werkloosheid, ziekte, ongeschiktheid, weduwestaat, ouderdom of andere omstandigheden buiten zijn wil om die zijn bestaansmogelijkheden doen ophouden. Moederschap en jeugdige leeftijd geven aanspraak op bijzondere zorg en steun. Alle kinderen in of buiten het huwelijk geboren, zullen gelijke maatschappelijke bescherming genieten.

DEZE REGELS ZIJN VOOR JOU, ALICE:

Omdat je het gewild hebt
zo te leven met jezelf.
vier-hoog op een kamer
in een stad van hospita's.

Natuurlijk,
wat warmte kun je brengen
met een glas of drie per avond;

of beter: Schuif met grodijnen
de wereld buiten,
om je tussen vier muren in
een lentetuin te denken.

En 's morgens misschien,
wil een treuzelende minnaar
je helpen een treurzang
te heffen over de mensen;

onaangedaan alleen
zullen die blijven, want
verdriet laat zich slecht delen,
weet je.

NA VERLOOP VAN TIJD

Niets bleef achter
in dit leven binnen mijn huid,
van alles wat er
tussen ons stond te gebeuren.

want zo snel en efficiënt
gaat vergeten:
alleen nog bewaar ik
het diepste van je stem.

Ruw ochtendlicht legt
overall opnieuw
de oneffenheden naar boven:

De kamers van mijn herinneren
vouwen zich gehoorzaam dicht,
want ook gerammel van
onder meer vuilnisemmers,
draagt geen rust
tot terugzeuren aan.

's Nachts alleen,
dan lach ik
haastig alle grappen weer
struikel over oude omhelzingen;

en probeer verwaaïen tegen te gaan
van een begin
aan verstandhouding tussen ons:

Twee kinderen, levend
vanuit een andere wereld.

UITGANGSPUNTEN GEWELDLOZE WEERBAARHEID

Hier volgt een sitaat uit een artikel van Evert Huisman in "Centrum Nieuws", het orgaan van het Centrum voor Geweldloze Weerbaarheid. In dit artikel verslaat hij een bezoek aan Praag in desember 1968. Wij nemen dit over omdat de laatste regels van dit sitaat ons bijzonder treffen.

Het artikel staat in nr. 1 van jaargang 4 van "Centrumnieuws" en is te bestellen bij het sekretariaat, postbus 36, Heiloo, tel. 02200-31456

Op de cursus van 3 week-ends op De Keijenberg in het najaar 1968 kwam bij enkele mensen het idee op naar Tsjechoslowakije te gaan om meer over de niet-militaire akties van de Tsjechen te vernemen. Uiteindelijk gingen we met 4 personen (2 vrouwen en 2 mannen) per auto naar Praag. We vertrokken vrijdagavond 20 desember en waren terug zondagochtend 29 december; verblijf 6 dagen in Praag.

Het ging ons primair om de voorbereiding, uitgangspunten, techniek en organisatie van het verzet, om het opmaken van een balans en om de toekomstperspektieven. Daartoe had ik tevoren een tiental personen geschreven en gevraagd ons te ontvangen. Ondanks de kerstdagen met 4 vrije dagen voor de Praagse bevolking hebben wij de meesten toch gesproken, evenals de schrijver van het "Manifest van de 2000 woorden", Ludvik Vaculik. Het gesprek vond plaats met als richtlijn 34 vragen.

Het eerste wat ons trof was de spraakzaamheid van allen met wie we in kontakt kwamen, waardoor we de methode van het interview niet behoeften toe te passen. Ook viel op de kritiese zin, de openheid en de zakelijke manier waarop onze gesprekspartners spraken. Ongetwijfeld hield dit verband met de omstandigheid dat men duidelijk voor ogen had wat men nastreefde. Kort gezegd dit: een humaan demokraties sosialisme.

In veel kranten en tijdschriften is gesproken over geweldloos verzet. Maar geen van onze zegslieden in Praag kende die uitdrukking. Wij hadden wat literatuur bij ons, die wij dan ook hebben overhandigd evenals eksemplaren van een gestensilde literatuurlijst. Van bepaalde uitgangspunten die een bewust geweldloos verzet kenmerkten, kan niet worden gesproken. Het verzet was niet-militair en door de burgers niet-gewelddadig in de zin van niet-fysiek-gewelddadig. Men kon niet anders, de overmacht was te groot en wapens hadden de mensen niet. Behoudens gewelddadig optreden van bepaalde jeugdgroepen, bleven de mensen overwegend verbijsterd en kwam vanzelf de vraag op wat dat alles te betekenen had. De bezettende militairen wisten daarop ook geen antwoord te geven en raakten verward. "Uitgangspunten" voor het verzet waren slechts verbijstering en machteloosheid t.o.v. de bezettende militairen, maar tevens vertrouwen in eigen regering en de wil aktief eigen waarden te beschermen. Van principiële geweldloosheid was geen sprake, noch van doelbewuste geweldloosheid. Maar er was geen andere keus. De schrijver Vaculik drukte zich als volgt uit: De bezetters altans de leiders - dachten een groep vrienden en een groep vijanden te vinden, maar ze vonden geen van beide. Dat was de geheel eigen situatie van Tsjechoslowakije in augustus van het vorige jaar. Er stonden twee groepen verbijsterde mensen tegenover elkaar (soldaten en burgers). Ik vind hier een bevestiging van de theorie dat als twee volken niet gedurende een bepaalde tijd tegen elkaar zijn opgehitst, zij eenvoudig geen oorlog kunnen voeren als het militair apparaat van één van beide weigert in aktie te komen of als één van beide geen militair apparaat heeft. Militairen staan machteloos tegen burgers die geen vijand zijn of zich niet als zodanig gedragen. Dat had Gandhi al bewezen, ook tijdens de Ruhrkamp (1923) en de Kapp-Putsch (1921) in Duitsland was dit reeds naar voren gekomen en de Tsjechoslowaakse reaktie geeft hier een reser voorbeeld.

SITAAT UIT "BEVRIJDEND HUMANISME"
VAN H.J.J. LIPS
DESIDERIUS ERASMUS

Erasmus werd waarschijnlijk op 28 oktober 1466 te Rotterdam geboren. Rond deze geboorte zijn een aantal duistere punten, het geboortjaar staat niet vast, het kan ook 1469 zijn, Erasmus' vader was priester hoewel Erasmus zelf steeds heeft volgehouden dat zijn geboorte vóór de priesterwijding heeft plaatsgehad.

Het eerste schoolbezoek had plaats te Gouda, daarna te Deventer. Na de dood van vader en moeder komt Erasmus in het klooster Steyn bij Gouda waar hij in 1488 tot priester wordt gewijd. Erasmus die later een diepe afkeer van het orde- en kloosterleven had heeft zich veel moeite moeten getroosten om dispensatie te verkrijgen van het dragen van het ordekleed en van de overige kloosterverplichtingen. Hij verlaat het klooster in 1493 en is daar ondanks veel aandrang van zijn superieuren nimmer teruggekeerd. Hij leidde het zwervende, rusteloze leven van veel geleerden van die tijd, hij trok heen en weer tussen de Nederlanden, Frankrijk, Zwitserland, Italië en Engeland en moest zich aanvankelijk veel moeite getroosten om door middel van vorstelijke stipendia in zijn onderhoud te voorzien.

Al spoedig echter verspreidt zich de faam van zijn geleerdheid, hij weet de vriendschap te verwerven van belangrijke mannen op gebied van wetenschap en kunst (in Engeland b.v. Thomas Morus en John Colet), hij komt in aanraking met kunstenaars die een aantal beroemde portretten van hem hebben geschilderd (Hans Holbein, Albrecht Dürer en Quinten Matsijs).

Als Erasmus in 1514 te Bazel aankomt wordt hij daar verwelkomd als het "licht van de wereld", hij geldt nu als de geleerdste man van zijn tijd, pausen en vorsten dingen naar zijn gunst.

Erasmus moet in de eerste plaats worden gezien als een eminent taalgeleerde, hij beheerste het Latijn en het Grieks als geen ander en heeft deze talen toegepast met een dusdanige intelligentie en elegance dat hij door zijn werken de intellektuelen van die tijd volslagen in zijn ban kreeg. Zijn taalkundige interpretaties van het Nieuwe Testament en honderden andere werken zijn baanbrekend geweest voor de ontwikkeling van de kritiese taalwetenschap. Hij heeft vele werken van de Griekse klassieken zo vertaald in het Latijn dat ze toegankelijk werden voor zijn tijdgenoten. De betekenis van Erasmus stijgt daardoor ver uit boven het taalwetenschappelijke, door zijn vertalingen en interpretaties werd de klassieke geest herboren en kreeg invloed op het geestelijke en politieke leven van de 16e eeuw en later.

Erasmus tijd was vervuld van felle godsdienstige en politieke botsingen, onverdraagzaamheid en haat vierden hoogtij, vervolgingen waren aan de orde van de dag. In deze vaak chaotiese toestanden is Erasmus de hoeder van de verdraagzaamheid geweest. Hoewel hij altijd lid is gebleven van de katolieke kerk heeft hij door zijn scherpe kritiek op de misstanden binnen deze kerk en door zijn kritiese interpretaties van dogmatiese werken de geest van

de hervorming mede voorbereid. Toch bleef de christelijke eenheid op de grondslag van etiese Jezus-interpretatie zijn levensideaal en hij heeft dan ook geweigerd aan de scheuring in de kerk mee te doen. De dogmatiese ijver van Luther en Calvin trok hem trouwens allerm minst aan.

Van zijn vele werken mogen we er hier slechts twee noemen n.l. De Lof der Zotheid en zijn briefwisseling met Luther over de vrije wil.

De Lof der Zotheid is zijn beroemdste en misschien zelfs zijn beste werk. In dit boek is de dwaasheid zelve aan het woord zich richtend tot een publiek van dwazen, van mensen. Erasmus heeft twee zienswijzen op knappe en geestige wijze door elkaar verweven: de heilzame dwaasheid die de hoogste vorm is van de wijsheid en de waanwijsheid die de hoogste vorm is van dwaasheid. In het middenstuk waarin de waanwijsheid op de korrel wordt genomen hekelt Erasmus op scherpe wijze de misstanden van zijn tijd, daarbij ook de pausen niet sparend. Voor zijn tijdgenoten moet dit ongetwijfeld het hoogtepunt van het werk zijn geweest. Maar de grondtoon van het werk moet toch worden gezocht in het inzicht dat hoogste wijsheid en dwaasheid (d.w.z. onberedeneerde overgave) elkaar treffen in het laatste goed der mensheid: de liefde.

Erasmus had zich lange tijd verre gehouden van kritiek op Luther met wie hij, zeker in het begin, sympathiseerde. In 1524 geeft hij tenslotte zijn Verhandeling over de vrije wil uit waarin hij stelling neemt tegen Luthers dogmatische ontkenning daarvan. Erasmus tracht aan te tonen dat het christelijke evangelie de vrije wil niet uitsluit maar inhoudt.

Luther heeft met grote felheid op dit stuk geantwoord stellende dat Gods Genade de vrije wil uitsluit en dat Erasmus door zich te plaatsen tegenover dit dogma zich eigenlijk buiten de godsdienst had geplaatst. Voortaan sprak Luther nog slechts met bitterheid over de atëist Erasmus. Het Erasmiaanse humanisme is een syntese van de, mede door Erasmus, herleefde klassieke wijsheid waarin de drang tot echte menselijkheid op de voorgrond stond en een vooral etiese opvatting van het christelijke evangelie.

In de Erasmiaanse visie vond de eerste werkelijke ontmoeting plaats tussen het christelijke en het humanistiese denken die tot in onze tijd zijn invloed heeft doen gelden.

"Maar de nieuwe Onze Lieve Heer is op weg.
Ik heb hem gezien.

Ik heb hem gezien in de miljoenen lichtjes van de
wolkenkrabbers bij nacht.

Zijn naam wordt slechts met afkortingen geschreven:

I.B.M.

D.N.A.

L.S.D.

E.S.P.

Toen heeft hij mij gezegd: Ziet, Ik maak alle dingen
nieuw"

En hij zal mijn vezeltjes hun luilekkerlandje geven.
Ja,

"Hij doet mij nederliggen in grazige weiden,
Hij voert mij zachtken aan zeer stille wateren".

Gerard J. Aupers

(Overgenomen uit Drupelsteen 10 maart 1969)

STICHTING FILMCENTRUM

Korrespondentie: postbus 515, Hilversum
Inlichtingen: tel. 02150-42222

De Stichting Filmcentrum is een oecumenies instituut voor voorlichting op filmgebied in Nederland. Deze organisatie verhuurt allerlei films aan instellingen. Wij vinden dit presies iets voor de humanistische jongeren groeperingen en bevelen daarom het huren van films van deze stichting van harte aan! Regelmatig worden bulletins uitgegeven met nieuws over de stichting en haar werk, gesprekken met regisseurs, kritieken op films en korte besprekingen van films die in verhuur zijn, compleet met een aanduiding van het publiek waarvoor hij geschikt is en: een lijst suggesties voor discussievragen!

Om een idee te geven om wat voor soort films het gaat is hier een handjevol titels uit het dokumentatieblad: "Adieu Philippine" (Jacques Rozier), "Kinderen tekenen de muur" (Franz Baak), "Kijkdag bij het leger" (Pim de la Parra en Wim Verstappen) "De laatste paradijzen (Eugen Schumacher), "De vrouw in het zand" (Hiroshi Teshigahara), "Martelaars der Liefde" (Jan Nemeč), "Naakte Onschuld" (Paul Lambert), "Nazarin" (Luis Bunuel). "Nieuwgierigheid" (Borivoj Dvornikovic), "De toerduif van de geheime dienst" (Eric Balling) "Zoals de nachtegaal wacht op de zomer" (Ray Kinsey).

Hier volgt een bespreking uit het dokumentatieblad: FAMILY OF MAN (FAM)

Rodzina Człowiecza (oorspr. titel)

Regie: Wladyslaw Slesicki, Polen

Filmcentrum: 25 minuten

Keuring: alle leeftijden. Zwart-wit.

FAMILY OF MAN - de titel werd gekozen met het oog op de indrukwekkende fototentoonstelling, die enkele jaren geleden in een aantal Europese hoofdsteden te zien was - is zowel in kunstzinnig als in maatschappelijk opzicht een bijzonder interessante film. Wat betreft de filmische vormgeving hebben wij hier te maken met een "klassieke" documentaire, waarin een bepaalde menselijke situatie systematisch en zorgvuldig vanuit verschillende gezichtspunten in beeld gebracht wordt. Toch is er geen sprake van een droge opsomming van feiten en gegevens. De film heeft een krachtig rythme en weet aan de eenvoudige levensomstandigheden van gewone mensen een poëtische schoonheid te ontdekken. Hoewel de film maar 25 minuten duurt, zijn de makers erin geslaagd in dit korte tijdsbestek een dramatisch geheel te scheppen, dat de toeschouwer na afloop van de film het gevoel geeft met een totaliteit van leven in aanraking te zijn gekomen en deze ook wezenlijk te hebben leren kennen. De film heeft een rustig tempo, dat volkomen past bij de manier van leven, die hij wil verkennen. Ieder detail is zorgvuldig afgewogen. Als voorbeeld noemen wij slechts het houthakken van de oude boer, de grootvader van de familie. Hij is niet zo sterk meer als de jongere mannen van de familie maar hij heeft nog altijd een vaste hand. Hij beschikt over een grote ervaring en weet zijn krachten zo te gebruiken, dat hij ondanks zijn hoge leeftijd een nuttig lid van de familiegemeenschap blijft. Zonder één woord van het langademige commentaar, dat zoveel documentaires ontsiert, worden deze elementaire feiten duidelijk gemaakt.

Centraal in de film staat een boerenfamilie, een zogenaamde grote familie, waarin drie generaties samenleven. De titel van de film verwijst naar het feit, dat dergelijke families over de hele wereld te vinden zijn en dat zij eeuwenlang de kern van de plattelandsamenleving gevormd hebben. Of het nu in Afghanistan, in de Achterhoek of in Polen is, dergelijke families kan men nog heden ten dage allereerste aantreffen en terecht hebben de makers van de film verondersteld, dat ondanks grote verschillen in nationale achtergrond, in zeden en gebruiken het leven van dergelijke families in de praktijk toch aan één van hetzelfde patroon gebonden is. Dat hangt samen met de sterke binding van deze levenswijze aan de natuurlijke omgeving, aan de loop der seizoenen, aan het leven van de dieren op de boerderij, enz. Wijlen Prof. Jan Romein sprak in dit verband van het algemeen menselijk patroon. Dit patroon wordt heden ten dage overal doorbroken. De grote familie moet wijken voor het kleine gezin. De binding aan de natuur wordt vervangen door de heerschappij van de techniek. In plaats van het leven op het land komt het wonen en werken in grote stedelijke agglomeraties. Ook staat het werk voor de moderne stadsmens niet meer zo volstrekt centraal als vroeger het geval was. De vrije tijd is een eigen, belangrijke levenssektor geworden, die ons steeds meer in beslag gaat nemen. Het is de grote verdienste van FAMILY OF MAN een langzaam maar zeker terugwijkende manier van leven, die vroeger volkomen universeel was, authentiek weer te geven. De mensen van deze film zijn geheel en al in al in hun levenspatroon geïntegreerd. Het zal nog wel even duren voor de moderne stedeling dit van zichzelf ook kan zeggen.

GESCHIKTHEID

De film is op grond van zijn esthetische kwaliteiten aanbevelenswaardig voor filmklubs, filmliga's, enz. Hij kan in cursusverband bij de behandeling van filmgenres en -stijlen uitstekend dienst doen als model van traditioneel documentair filmen op hoog niveau. Hij is als discussiefilm zeer bruikbaar bij de thematiek mens en maatschappij - stad en land.

SUGGESTIES VOOR DISKUSSIEVRAGEN

1. Wat is de bedoeling van de titel van de film?
2. Deze film is in zekere zin een klassieke of traditionele documentaire. Waaruit blijkt dit? Wat zijn de verschillen met een meer moderne manier van filmen?
3. Kent U in Nederland nog streken waar de mensen in grote families leven zoals in deze film? Welke verschillen en welke overeenkomsten zijn er met deze Poolse familie?
4. Zijn er aan de in de film geschilderde levenswijze ook bezwaren en problemen verbonden, die de film misschien niet voldoende laat uitkomen?
5. Welke verschillen zijn er tussen het leven van de mensen in deze film en dat van de meeste moderne gezinnen? Zoudt U naar het levenspatroon van FAMILY OF MAN terug willen? Zo niet, wat ziet U dan als toekomstideaal voor gezin en familie?

ter informatie

HUMANISTIESE JONGEREN GROEPEN

Libertijn - Utrecht

De jongerengroep in Utrecht is van bestuur gewisseld. Voorzitster is Loes Ouweeneel, Daan van Hoek is penningmeester terwijl Leon de Smet en Ben van der Veen als algemeen lid fungeren, plannen voor het programma van het nieuwe bestuur: lezing over de Europese beweging, gesprek over democratie en een lezing over de filosofie van Marcuse, de grote filosoof van de studentenrevoltes.

Als ontspanning: samen een konsert bezoeken; en dauwtrappen op Hemelsvaartsdag. Ook bestaat het plan om in juni naar de Biesbos te gaan. In september hoopt de groep dan weer te starten met een voltallig bestuur (de sekretaris ontbreekt nog).

Veel sukses.

Stichting Jongerengroep Libertijn - Beverwijk.

Kranig werk van de stichting: 50% gemeentesubsidie. Daar kun je heel wat mee ondernemen! Voorlopig is het bestuur nog dubbende over de bestemming van al dat geld, maar heel binnenkort zullen we waarschijnlijk al de revolutionaire veranderingen kunnen bemerken. De groep is ook actief voor de rietsuikeractie, samen met o.a. Pax Christi, de katholieke jongeren vredesorganisatie.

Er wordt een perskampagne opgezet, winkeliers worden benaderd om rietsuiker te gaan verkopen, er zullen rietsuikerkraampjes in de winkelsentra staan op zaterdag, enz. enz. een leuke actie.

Met medewerking van de nvsh werd de film "Phoebe" vertoond. In deze film wordt een jong meisje zwanger en er volgt geen huwelijk.

De film laat zien hoe de omgeving en vooral de vader van het meisje reageert en welke problemen er ontstaan. De hieruit voortvloeiende discussie werd geleid door een deskundig medewerker van de nvsh.

Libertijn - Den Haag

De groep kondigde in het maartnummer van zijn bulletin aan: gespreksavonden over religieus humanisme, prostitutie en haar functie in de maatschappij, "kunst of kitsch". Heel uniek is de ouderavond die de groep georganiseerd heeft voor zijn over het algemeen nogal jonge leden: blijkbaar zijn die nog erg aan dat idee gewend. Toch is het helemaal geen gek plan in deze tijd van verwijdering tussen de generaties.

Plannen voor een weekend, ev. met de hfg-rotterdam, zijn in bespreking. Ook staat er een feestavond met de hfg-amsterdam op het programma. De groep heeft voor de beeldende-kunst-minnaars een abonnement genomen op de tentoonstellingsagenda van het "Rijksbureau voor kunsthistorische documentatie". Tevens ligt het in de bedoeling om in de toekomst in kleine groepjes atelierbezoeken af te leggen.

Humanistische jongeren groep - Rotterdam

Het plan van het opgetogen bestuur van de "Humanistische jongerengemeenschap "Rotterdam" om hun groep "Humanistische jongeren groep "Libertijn" te noemen, is door de ledenvergadering verworpen .. men koos "Humanistische jongeren groep "Rotterdam" ", wat al heel wat keuriger is.

Het bestuur is, ook op die ledenvergadering, als volgt veranderd: vise-voorz.: Harry Wilhelm; propagandiste: Loes van Meenendaal; barkommissaris: Roland van Strien; konvokateur: Hans van Smaalen; alg.lid: Ton Voortman.

Als oude getrouwen bleven Betty Gerritsen, als sekretaresse, en Joske Zwakhals, als penningmeesteresse.

In het programma voor april stond heel veel aangekondigd, o.a.: strandwandeling, teosofie als levensfilosofie, de psychologie van de zwangere en kraamvrouw, wat dat laatste betreft: het is me wel een mooi stelletje! Eerst "eties ouderschap" als onderwerp en dat dit! Dat is gewoon je leden op een idee brengen! En zeg niet dat het niet waar is: twee eksbestuursleden kregen een zoon we wensen Jenneke en Geert Langhorst-Keizer veel geluk met de geboorte van Arjen! We hopen dat ze veel aan de hfg-bespiegelingen gehad hebben.

Humanistische jongeren groep - Amsterdam

Tot nu toe stond er achter "hfg" als kernomschrijving van zijn activiteiten: levensbeschouwelijk, cultureel, ontspannend. Dit zijn, volgens de groep, begrippen die ook passen bij een ouden-van-dagen-klub. Daarom is die omschrijving nu veranderd en komt er te staan "Ludiek en levensbeschouwelijk" Dit gebeurt echter pas als de voorraad voorgedrukte omslagen van de "peperbus" op is.

Druk is de groep op het ogenblik met het zoeken naar eigen ruimte. Ook zijn er plannen om gemeentesubsidie aan te vragen, voor het geval de ruimte te duur is. Op het programma stond: lezing over antroposofie, over de toekomst van de vrijheid, een duin- of strandwandeling, een pinksterweekend (soft-drugs zelf meenemen) en een avond met "Buro de kraker". Sitaat uit de "peperbus" (waarvoor overigens een nieuwe redakteur gezocht wordt):

"in de stoel:

wij hebben weer iemand in de stoel (idee gepikt van Mies Bouwman;

alleen doen wij er een hele avond over. Pieter Kuyper komt ons bezoeken en we hebben een aantal vragen voor hem. Pieter werkt o.a. in het "buro de kraker" (doet het steeds vaker). Dit woningburo lost een stuk woningnood op door leegstaande woningen te bezetten. Ze komt er in door samenwerking met het buro de koevoet" (weet hoe het moet). De huizen worden bewoonbaar gemaakt door de "vereniging voor rein en proper leven".

adressen

HUMANISTIESE JONGEREN GROEPEN

Almelo	sekr.:	Bep Takens, Hagedoornstr. 20
Amstelveen	sekr.:	Maja Polderman, Rentmeesterln.80
Amsterdam	sekr.:	Carry Pot, Transvaalkade 100-I
Apeldoorn	sekr.:	Inge Kuijper, Ordermolenweg 66
Beverwijk	sekr.:	Hilde Waage, Olieslagerslaan 50
Eindhoven	sekr.:	Meindert de Haan, Postbus 359
Den Haag	sekr.:	Els Kramer, Morsestraat 16
Haarlem	sz.:	Ben Binnendijk, Rijksstraatweg 278
Hilversum	sekr.:	Yvonne Carmiggelt, Vermeerln. 14
Leiden	sekr.:	Marion Nieuwenhuis, Lekstraat 63
Rotterdam	sekr.:	Betty Gerritsen, Schilperoorstr.63 b
Utrecht	sz.:	Loes Ouweneel, Mariahoek 8

JONGEREN KONTAKT PERSONEN

Alkmaar	K.G. Kroon-Laan, C. de Bourbonstr. 19
Almelo	Mieke de Boer-Muggen, Jan Janslaan 51
Gorinchem	M.J. Engelvaart, Pr. Bernhardstraat 11
Den Helder	Antonio Rûeck, Duinweg 43, Huisduinen
Hengelo	H. Schanssema, W.v.Konijnenburgstr. 41
Laren	A.Samama-Polak, Houtweg 11.
Leeuwarden	J. Visser, Gounodstraat 12
Nijmegen	Fred Mos, Hertogstraat 45
Oss	F.P. Bohlmeier, Heistraat 7, Berghem
Steenwijk	M. Kiers, Olde Wheemestraat 1
Terneuzen	Jan Dieleman, p/a Axelsestraat 51
Zaandam	H.Gombert-Emond, Twiskeweg 13

HUMANISTISCHE JEUGD BEWEGING

Hoofdbestuur	sekr. Jaap Huysman, Kraayenbergstr.16, Hattem
Amsterdam	sekr. Femke Brouwer, Beethovenstr. 34"
Arnhem	sekr. Sheila Matthes, Apeldoornseweg 54
Hilversum	sekr. Inge Rol, Alexanderlaan 4
Assen	k.p.* Dick Coert, Anreperstraat 113 a
Zwolle	k.p.* Maarten van der Hout, Veldweg 4, Hattem

* kontaktpersoon

STUDENTEN VERENIGING OP HUMANISTISCHE GRONDSLAG "SOCRATES"

hoofdbestuur	sekr. Jan van Riebeeckstr. 5 bis a, Utrecht
Amsterdam	sekr. Poggenbeekstraat 24
Delft	sekr. Postbus 228
Groningen	sekr. Postbus 322
Leiden	sekr. Postbus 334
Utrecht	sekr. Zonstraat 10

Uit alle nieuwsblaadjes die door de groepen trouw naar het humanisties jongeren sentrum worden gestuurd blijkt dat er meer verband tussen de groepen is dan je zo op het eerste gezicht denkt:

In Rotterdam werd gepraat over teosofie, in Amsterdam over drugs en antroposofie en in Beverwijk ook over drugs. Deze drie onderwerpen hebben iets met elkaar te maken en het is leuk op te merken dat dezelfde soort belangstelling in verschillende groepen leeft. Verder waren er destijds plannen in de hjs Den Haag voor een werkgroep parapsychologie, wat ook in dezelfde richting gaat.

Natuurlijk zijn er in alle groepen kampeer- zeil- en wandelplannen en het is goed dat Den Haag het idee van Rotterdam overnam om een vakantie met een stel hjs-ers te houden die anders alleen hun vakantie georganiseerd zouden hebben. We treffen meer samsenspel aan tussen Rotterdam en Den Haag; ze hadden beiden een avond over "kunst of kitsch" met J. Michels. Ook nodigden ze elkaars groep beurtings uit voor een feestje. Hetzelfde gebeurde in Beverwijk en Amsterdam, die overigens ook een spreker van elkaar "overnamen"; Hans Geluk over drugs. Ook Utrecht gaf een feest waarop Amsterdam van de partij was en zeer onlangs bezocht de Haagse groep de hjs-Amsterdam.

Wat waarschijnlijk ook een algemeen onderwerp van gesprek wordt is de jongerenraad, het rapport "erfenis" en de "functiekonferentie". De functiekonferentie is bedacht tijdens de 2e jongerenraadsvergadering op 15 maart. Sommige leden van de jongerenraad hadden de behoefte om te praten over de functie van de humanistische jongerengroepen en de verhouding van jongeren tot het humanisme.

Op de 3e jongerenraadsvergadering op 3 mei werden de verdere plannen gemaakt.

"BOUVIGNE - TEATER TERZIJD - WEEK"

Wij bevelen het volgende aan:

Vormingssentrum en Volkshogeschool "Bouvigne" te Breda en Teater Terzijde, organiseren van 27 tot en met 31 mei een teaterweek in samenwerking met vestzaktheater "de Trapkes" en de Torenfeesten van Breda.

Gedurende deze dagen wordt men gekonfronteerd met doelstelling en werkwijze van het geëngageerde eigentijds teater.

Bovendien zal er gelegenheid zijn zelf te experimenteren in geleide workshops.

Belangstellenden kunnen zich voor inlichtingen wenden tot:

Vormingssentrum en Volkshogeschool "Bouvigne", Bouvignelaan 5, Breda, tel. 01600 - 23688.

Geef jezelf

REKENSCHAP

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
voor wetenschap en cultuur, dat
een blad wil zijn voor de verdieping
van de humanistische overtuiging.

Abonnementsprijs f 13,50 per jaar.
Proefnummer op aanvraag

**HUMANISTISCHE STICHTING
SOCRATES**
Postbus 114, Utrecht
Giro 58 22 93

m & w

Abonneert u op

MENS EN WERELD

het 14-daags orgaan
van het Humanistisch Verbond.

Redaktie en administratie:

Oudegracht 152, Utrecht.

Giro 30.49.60 t.n.v.

het Humanistisch Verbond
te Utrecht.

Abonnementsprijs f 9,50 per jaar

woord van de week

orgaan van de
humanistische luisterkring

verschijnt wekelijks

abonnement: f 7,50 per jaar

administratie: postbus 114
te utrecht

tel.: 030-24641, postgiro 58

Nederlandse Vereniging van Homofielen C . O . C .

Societeiten in:

Amsterdam - Arnhem - Den Haag - Eindhoven -
Enschede - Groningen - Rotterdam - Utrecht.

Verdere inlichtingen:

Postbus 542

Amsterdam

tel.: 020-234596

**De NVSH is een club van
sexmaniakken, verkeerde kanters,
de-kat-in-het-donker-knijpers,
pornografieverzamelaars en
ultralinkse langharige werkschuwe
nepintellectuelen.**

klopt!

**De NVSH is inderdaad een club van
sexmaniakken, verkeerde kanters,
de-kat-in-het-donker-knijpers,
pornografieverzamelaars en
ultralinkse langharige werkschuwe
nepintellectuelen en nog zo'n
194.131 hele aardige normale
mensen die aanvaarden dat seksualiteit
een belangrijke rol speelt in ons leven
en hierover nu eens graag objectief
geinformeerd willen worden.**

**(als u lid wilt worden, stort dan
10 gulden op girorekening 225272
van de NVSH, zet erbij
contributierekening.**

**(Studenten maar 6½ gulden).
U bent dan lid, krijgt SEXTANT
maandelijks gratis in de bus
en kunt gebruik maken van alle
aktiviteiten van de NVSH.
Welke? Vraag bij de NVSH,
Postbus 64, Den Haag de
aktiviteitenfolder aan!**